

[Birthe Hansen]

tidig giver amter og kommuner mulighed for at skabe de ressourcer, der skal til.

Det er nok svært som lægmand eller -kvinde at vurdere, om den form for forebyggende arbejde, der er gjort, og som stadig væk udvikles herhjemme, er rigtig. Erfaringer med alkohol tyder på, at undtagelserne dér, hvor man drikker for meget, efterhånden bliver reglen, men hvor grænsen mellem sund beruselse og usund alkoholisme går, kan man jo fortsat diskutere.

Hvis det tager, som nogle påpeger, en halv snes års alkoholmisbrug, før det går op for den enkelte, at han eller hun er alkoholiker, så må og skal børns og unges forhold til brug af alkohol gøres til genstand for gennemgribende undersøgelser, der forsøger at sige noget om, hvor og hvordan forbruget starter, og hvad det eventuelt munder ud i, således at voksne, hvad enten det er forældre eller undervisere, får mulighed for på et meget tidligt tidspunkt at sætte ind, ikke med løftet pegefingert eller moraliseren, men ved at gøre sig klart, hvordan deres eget forhold til og omgang med alkohol er med til at præge børn og unge.

Sideløbende hermed kunne en forebyggende indsats for gruppen af børn og unge bestå i at give dem andre væresteder, steder, der kan give andre oplevelser, oplevelser, der har værdi, uden at man skal være beruset for at være med, og her kunne det forslag, som SF har fremsat om medborgerhuse, komme til at spille en væsentlig rolle. Også private organisationers ønske om at oprette alkoholfri miljøer burde man fra kommunernes side se meget positivt på.

Redegørelsens ord om det store arbejde, som en række private organisationer udfører, er jeg helt enig i. Når det er regeringen, der bruger ordet privatisering, har vi tit været imod, når det var begrundet i nedskæringer, men når vi taler om de mange private organisationer, der har gjort et stort stykke arbejde i alkoholbekæmpelsen, er vi fuldt ud klar over, hvilket værdifuldt og uundværligt supplement det er til den indsats, der gøres fra det offentlige side.

SF håber derfor, at regeringen vil fortsætte med at støtte disse organisationer samt måske inddrage dem i et tværfagligt samarbejde, mere end tilfældet er i dag.

Jeg mener også, som redegørelsen giver udtryk for, at det er meget væsentligt, at der

foregår forsknings- og undersøgelsesvirksomhed på alkoholområdet, sådan at der til stadighed kan tilføres ny viden. Jeg kunne f.eks. ønske mig, at baggrunden for, at der opstår misbrug, blev gjort til genstand for intensiv forskning for ad denne vej at få bremset op for den sociale arvs onde cirkel.

Udviklingen af ambulatoriebehandling har også været positiv, siden kommunerne i 1975 overtog ansvaret. Vi mener her, det er meget vigtigt, at ambulatorievirksomheden satser mere på, at antabusbehandlingen følges tæt op med socialpædagogiske foranstaltninger. Efterbehandling og samarbejde mellem lægepraksis, socialforvaltning og akutklinikker er, alt sammen tilbud, der bør udbygges i de kommende år.

Jeg vil slutte med at sige, at redegørelsen ikke ligefrem er noget at råbe hurra for, og tak er nok for stort et ord at bruge, men hvis redegørelsen i dag er en opfølgning af statsministerens ord ved åbningsdebatten i oktober, hvor statsministeren talte om en forstærket indsats fra regeringens side på alkoholområdet, vil kun fremtiden vise, om der alligevel bliver noget at sige tak for.

Aase Olesen (RV):

I sin redegørelse til folketinget i 1977 om alkoholproblemer skrev daværende indenrigsminister Egon Jensen – og jeg citerer: »at selve ordet alkoholpolitik hos mig fremkalder forestillinger i retning af forbud, restriktioner og andre ubehageligheder«, og så erkendte han videre, at han faktisk var en smule betænkelig ved overhovedet at tage en alkoholpolitisk debat i folketinget. Ikke mindst set på baggrund af den tone, som hr. Erik B. Smith holdt sit foredrag i her, vil jeg da gerne starte med at rose ministeren for den positive motivation, der ligger i indledningen, og den i det hele taget positive holdning, som ministeren i hvert fald i ord giver udtryk for.

I redegørelsen erkender ministeren, at der er tale om et stigende antal skader, og han udtrykker positiv holdning over for de frivillige organisationer. Og ikke mindst påpeger han – og det synes jeg er vigtigt, for det har vi ikke rigtig kunnet få sagt før – at der er store alkoholproblemer på de danske arbejdspladser, og han lover i øvrigt at arbejde for at øge og effektivisere indsatsen.